

Nr 1295

Av herr **Hovhammar m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 155, med förslag till kungörelse om ändring i förordningen (1940:910) angående yrkesmässig automobiltrafik m. m.

(Lika lydande med motion nr 1122 i Första kammaren)

En av grundförutsättningarna för lokalisering av bostäder, bl. a. till glesbygder, är att snabba kollektiva transportmedel står till förfogande mellan bostad och arbetsplats samt mellan bostad och centralort.

Kungl. Maj:t har i proposition 1969:155 begärt riksdagens yttrande över förslag till rätt för kommun att under vissa förhållanden överta tillstånd till linjetrafik med buss. Som skäl anförs att samhällsplaneringen förutsätter en nära anknytning till kollektivtrafikens utformning samt att trafikfrågorna i många fall måste lösas interkommunalt. Härvidlag har oftast den linjebundna busstrafiken en avgörande betydelse. För att denna busstrafik skall anses fungera tillfredsställande fordras att den är väl anpassad till konsumenternas behov och smidigt följer förändringar i utvecklingen. Denna anpassning till konsumenternas behov synes oss vara det centrala i frågan om trafikpolitikens framtida utformning.

Vi delar departementschefens uppfattning i sakfrågan men anser inte att en allmän kommunalisering av kollektivtrafiken skulle främja en smidig anpassning till bostadsplaneringen.

Samhällets skyldighet att i möjligaste mån hålla reskostnaderna nere för dem som bl. a. på grund av olika samhällsingrepp hänvisats till från kommunikationssynpunkt dyrbara bostadsområden är självklar och bör som hittills gäldas via skattemedel. Detta samhällets bidrag till kollektivtrafiken torde väl kunna inrymmas i nuvarande system av fristående trafikföretag.

Den framtida mera konsumentinriktade efterfrågan på bostäder torde innebära en stark förändring av trafikstrukturen. Vi ifrågasätter därför om det är lämpligt att på det sätt Kungl. Maj:t nu föreslår stimulera kommunerna att i större utsträckning engagera sig företagsekonomiskt i den linjebundna busstrafiken. Den flexibilitet som är och förblir nödvändig kan bäst uppnås genom fristående företag i samverkan med kommunala och interkommunala organ.

Vi erinrar också om de utredningar som pågår, avseende både frågan om

